Published and distributed under permit (No. 781), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Jersey City, New Jersey. — By order of the President, A. S. BURLESON, Postmaster General.

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРҐАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXX. Число 108. Джерзи Сіти, Н. Дж., четвер, 11. мая, 1922.

VOL. XXX. No. 108. Jersey City, N. J., Thursday, May 11, 1922. THREE CENTS

ЗА 2 ТИЖНІ КІНЧИТЬСЯ ПОЗИЧКА НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ І ГРОМАДЯНИ, ПОДБАЙТЕ В СІЙ ОСТАННІЙ ХВИЛІ, ЩОБИ ПОЗИЧКА УВІНЧАЛАСЬ ПОВНИМ УСПІХОМ!

СВІДКИ ПРО РЕКВІЗИЦІЇ МАЙНЕРСЬКОЮ АРМІЄЮ

ЧАРЛСТАВН, Вест Верджінія, 9. мая. — Покликані державним прокіратором свідки зізнавали нині про захованне армії страйкуючих майнерів, машеруючих на повіт Лоґен. Після сих зізнань, демонстранти рабували склепи з припасів та гроший. Вони мали теж відгрожуватися смертю всім, що їм ставили опір.

Монотонний (нудний) перебіг судової росправи перервав нині приїзд цирку. На його представленнє пішло просто все місто та його численні гості, не виключаючи соток обжалованих та прихожих майнерів, що прибули до міста зацікавлені росправою.

НОВИЙ ВИБУХ БОМБИ КОЛО ВУГЛЕВОЇ КОПАЛНІ

ПИТСБУРҐ, ПА., 9. мая. — Недалеко Фредиректавн, в повіті Ґрін, вилетіла в воздух конюшня, належача до Ворвик Ковл Ко., котра не працює від початку страйку, бо всі її майнери вийшли на страйк.

Від вибуху згинули два коні, а пять других були так тяжко покалічені, що їх треба було застрілити. Стейтова поліція з гончими псами перешукує околицю, але покищо ще нікого не арештувала. Поліція вяже вибух з крадежю 160 кусків динаміту з маґазину вуглевої компанії.

КОПАЛНІ ЗМІЦНЮЮТЬ СВОЮ БОРОТЬБУ ПРОТИ СТРАЙКУ

ЧАРЛСТОН, Вест Верджінія, 9. мая. — Товариство властителів копалень вугля в Західній Верджінії оголосило, що на слідуючий тиждень почнеться помимо страйку знов праця в 11 майнах. В той спосіб всіх працюючих майн в стейті буде 617.

Се вказує на завзяту боротьбу властителів копалень проти страйку.

СТРАЙКИ В СТЕЙТІ НЮ ДЖЕРЗІ

ПЕРТ АМБОЙ, Ню Джерзі, 9. мая. — Робітничі юнії подають до відома, що в промисловім окрузі над рікою Раритан є тепер понад 2,000 робітників на страйку.

Замкнені через страйк отсі фабрики: Америкен Смелтінґ енд Ріфайнінґ Ко., в котрій працювало 600 робітників; Барбер Асфалт Ко., в котрій працює коло 550 робітників; Генрі Морер Брикворкс з 400 робітників; та Сайер енд Фишер Брик Воркс з 500 робітниками.

Звичайною причиною страйку було невдоволеннє робітників з обниження робітничої плати або домаганнє її підвисшення.

В СПРАВІ ПОЗИЧОК ДЛЯ ФАРМЕРІВ

ҐВАЙТ САЛФЕР СПРИНҐС, Вест Верджінія, 9. мая.—Рільнича комісія Американського Товариства Банкирів, що відбуває тут тепер свою річну конвенцію, постановила занятися справою уділювання позичок фармерам. Ряд бесідників звернув увагу конвенції на те, що послідні економічні події вказують на велику вагу фармерського кредиту. Комісія установила представників, які мають їздити по ріжних стейтах і шукати за способами уділювання таких позичок банками.

„ЗОЛОТА КОПАЛНЯ" В АРЕШТІ

НЮ ЙОРК, 9. мая. — Нюйорський стейтовий прокуратор предложив великій лаві присяжних суддів справу копальні золота в місті Йонкерс, під Ню Йорком, і добився від неї обжалування за обман чотирох „Москалів", а саме: Г. Кумашерського, І. Сидоровського, К. Хоченка, всіх з Ню Йорку, та д-ра Конорса з Йонкерс.

Поліція каже, що вона вже від довшого часу слідила за діяльностю підприємства копачів золота в місті Йонкерс, бо самі майнери золота, там заняті, почали щось недовіряти в присутність золота в йонкерських скалах і донесли про свої сумніви властям. Каже далі поліція, що вона визначила до розслідження справи детектива Вилсона, котрий знов каже, що як було яке золото в йонкерських скалах, то було воно „посолене" самими підприємцями. („Посолити" копальню, „ту солт ей майн", се звичайний серед майнерів вислів на означенне обману, практикованого властителями ґрунту, а полягаючого на тім, що власник спроваджує звідкись і закопує в своїй землі мінерали чи мінерали, які хоче, щоби в ній найшли бажаючі купити землю покупці.) Детектив Вилсон каже, що він навіть піймав в свої руки валізку зі золотом та плятиною, які мали хитрі підприємці „посолити" на йонкерських скалах. На обрахунок поліції, на хитру приману далися зловити тисячі легкодухів так, що зі самого Ню Йорку на росправу проти підприємців стане понад 200 пошкодованих.

На основі оречення великої лави присяжних суддів суд видав варанти (прикази) на арештованне чотирох згаданих обжалованих.

ҐУБЕРНАТОР СМОЛ ПОМИЛУВАВ ПИКЕТИ

СПРІНҐФІЛД, Илинойс, 8. мая. — Сенатор Смол видав нині помилуванне для шістьох жінок, котрі виділи в повітовій тюрмі за погорду для суду.

Справа мала свій початок вже в давнійшій минувшости, бо в судовім приказі, що був виданий одним илинойським судом шість літ тому назад. Суддя саме заборонив був жінкам пикетувати далі одну циґаровню, котрої робітники вийшли були на страйк. На основі сього приказу суд покарав пізнійше шість жінок за непослух судовому приказови. Чотири з них, йдучи до тюрми відбувати свою кару, забрали зі собою свої малолітні діти. Сей факт викликав загальне обуреннє суспільности. Навіть суддя, що видав присуд, висловлював свій жаль зі сього приводу, але признав, що на се сема вже ніякої ради, хиба ґубернаторське помилуваннє. Товариства, заінтересовані в доварства ,заінтересовані добробутом дітий, зараз віднеслися вав всіх засуджених.

ТИФ НА ХОЛМЩИНІ.

На цілій Холмщині лютує пошесть пятнистого тифу, головно між репатріянтами (поворотцями), які живуть в крайній нужді. Помочі від польського уряду нема ніякої. Нема лікарів і ліків. Нема також зорґанізованої акції зі сторони громадянства.

ЖЕРТВИ СВЯТОЧНОЇ СТРІЛЯНИНИ.

У великодну суботу згоріло в селі Сторнятині, коло Львова, дві хати наслідком вибуху гранату. Виявилось, що сей ґранат розбирав 22-літній Микола Дедик, певно приготовлюючись до святочної стрілянини. Ґранат розшарпав Дедика на місці.

СЛІДСТВО В СПРАВІ БОМБОВОГО ЗАМАХУ НА ВОЛ СТРІТ.

Нюйорська поліція висилає до Варшави, столиці Польщі, одного свого детектива, що має особисто знати Вольфа Лінденфельда, чи Віліема Лінда, котрого кілька місяців тому арештувала варшавська поліція під закидом участи в киданню бомби на Вол стріт в Ню Йорку в вересни 1920. року, від котрої погибло коло 40 осіб. Нюйорська поліція зичить польському урядови свого детектива, сподіючися, що він поможе розвязати загадку страшної події. Детектив Вуд їде до Варшави в надії, що він поверне не самий, але вже з Ліндом, якого Польща має видати на суд в Америці.

Лінда арештувала польська поліція ще минулого грудня на порученнє аґентів американського міністерства судівництва, котрі дізналися, що Лінде перехвалювався, що він знає всі подробиці про вибух бомби на Вол стріт. Лінде самий мав подорожувати по Польщі в характері аґента американського уряду і мав він бути платним донощиком поліції для прослідження діяльности американських радикальних орґанізацій.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК У ВАРШАВІ

Дня 16. цвітня с. р. почала виходити у Варшаві щоденна часопись п. з. „Українська Справа". Нова часопись є продовженнєм закритої „Української Трибуни".

АРЕШТОВАННЄ ПОЛЬСЬКОГО СТАРОСТИ В ГАЛИЧИНІ

У Фельштині, старосамбірського повіта, арештовано тамошнього старосту Яна Бортніка і двох урядників, занятих у бюрі відбудови краю, за міліонові надужиття.

КРОВАВИЙ БУНТ У ВЯЗНИЦІ.

В понеділок коло полудня прийшло в стейтовій вязниці в Колумбія, Південна Каролайна, до великого бунту вязників. Наслідки його нині такі, що в міському шпиталі лежить двох вязників, тяжко покалічених, девятьох з лекшими пострілами, а в. самій вязниці є ще більше вязнів, скриваючихся зі своїми лекшими та тяжчими пострілами.

Бунт почався у вязничній фабриці крісел зараз після полуденку. Коли вязничні сторожі вели вязників назад до фабрики після обіду, коло 150 з них відмовилося йти до фабрики. Вони заявили отверто сторожам, що їм відобрано ріжні права і що зате вони не будуть робити. Коли вязники, що вже були на другім поверсі, почали збігати з гори на долину, сторожі отворили на них огонь зі шротових рішниць. Коли вязні побачили блеск вистрілів з рушниць, вони кинулися назад до фабрики, виломивши по дорозі її двері. Одні сторожі стріляли в гору і повибивали вікна на висших поверхах тюрми, а другі стріляли низько і покалічили вязнів в ноги. На заклик сторожі вязниці прибули зараз і міська поліція і повітові урядники, навіть пожарна сторожа, але показалося, що все те було непотрібне, бо самі вязні бачили, що всякий опір не може до нічого довести.

Кажуть, що причиною невдоволення серед вязнів мало бути зарядженнє вязничного заряду, щоби кождий вязень віддав сейчас зарядови всяку одежину кромі тої, що її власне тепер вживає. В той спосіб заряд думав відкрити всяке вкрите оруже, яке находиться серед вязнів.

ДИКА СТРІЛЯНИНА ЧЕРЕЗ ГОРІВКУ.

Межи двома ґрупами пачкарів горівки на вулиці Ґренд в Ню Йорку прийшло в понеділок до завзятої бійки та стрілянини на револьвери. Підчас шамотні пострілено тяжко двоє людий так, що лікарі не мають найменчої надії удержати їх при життю. В бійці брали участь також жінки і дівчата. „Героями" бійки були італійські іміґранти.

ГЮЗ ІҐНОРУЄ ЗАПИТИ БОРИ В СПРАВІ БАХМЕТЄВА

ВАШІНҐТОН, 9. мая. — Секретар стейту Гюз не подав ніякої відповіди на 20 запитів, поставлених сенатором Борою в справі міліонів, позичених американським урядом тимчасовому революційному правительству Росії через його американського представника Бахметева.

ПРОТИ ПОЛІТИКИ ЧЕРЕЗ РУХОМІ ОБРАЗКИ

ВАШІНҐТОН, 9. мая. — Перед судовим комітетом сенату зявилася нині делеґація з д-ром С. Петерсоном Тодом, проповідником з Мілуоке, тай просила сенат, щоби він зарядив слідство над політичною діяльностю підприємств рухомих образків.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ЗА ПОЛОВИНУ ВСТУПНОГО

ПРИЙМАЄСЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ.

ОБЕЗПЕЧУЙТЕ СЕБЕ І СВОЇ РОДИНИ.

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИЦЬКІ ДЕЛЕҐАТИ В ҐЕНУЇ КАЖУТЬ, ЩО НЕ МОЖУТЬ ПРИНЯТИ АЛІЯНТСЬКИХ УМОВ ДОҐОВОРУ

ҐЕНУЯ, Італія, 9. мая. — Російська делеґація вишле завтра европейським державам відповідь на їх меморіял. У сій відповіді Москалі не заявляться рішучо ані за ані проти меморіялу, а тільки предложать свої застороги щодо деяких точок меморіялу.

Сі застороги мають бути такі:

1. — Москалі не приймають 1. уступу меморіялу, який вимагає від них, щоби здержались від комуністичної пропаґанди заграницею, та щоби були невтральні у відношенню до Малої Азії.

2. — Москалі признають довоєнні і воєнні довги Росії, під умовою, що вони дістануть правительственну позичку в сумі $1,000,000,000 (одного міліярда долярів).

3. — Відносно 7. уступу меморіялу, в якому говориться про приватну власність, Москалі мають відповісти, що сей уступ не може бути остаточний у теперішній формі, коли Франція і Бельґія його не приймають, і предложать, щоби політична комісія, разом з Москалями, перевела нову дискусію над застерогами, заявляючи, що Москалі далі стоять при засаді, що вони мають право націоналізувати (переймати на державу) приватну власність.

Москалі мають сказати у відповіді, що коли аліянти не зобовязуються здержатись від капіталістичної пропаґанди в Росії, то по справедливости, не повинні вимагати від московських большевиків, щоби здержались від комуністичної пропаґанди поза границями Росії.

Далі московські большевики мають сказати, що вони мають союз приязни з турецькими націоналістами в Малій Азії, і длятого годі їм заявляти, що вони будуть невтральні у відношенню до грецько-турецького спору в Малій Азії, бо тоді мусіли би хиба зірвати умову приязни з правительством турецьких націоналістів.

Також мають вони заявити, що не можуть принятись здержатись від пропаґанди проти істнуючих границь, бо се значило би, що вони признають забір Бесарабії Румунією (ПРО ПОЛЬЩУ ЗАБУЛИ!).

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ В ҐЕНУЇ СТАЮТЬ БІЛЬШЕ УГОДОВІ

ҐЕНУЯ, Італія, 9. мая. — Вчера і нині велись тут горячі пересправи між російськими і аліянтськими делеґаціями у справі договору між большевиками та европейськими державами. Звідусіль були заходи, щоби спонукати російську делеґацію до приняття умов договору, які зясовані в меморіялі аліянтських держав до неї.

Німецька делеґація, сповняючи волю Лойда Джорджа, теж старалася вплинути на російську делеґацію, щоби приняла договір, кажучи, що відмова може тільки зашкодити Росії.

Кажуть теж, що голова московських большевицьких комісарів Ленін прислав своїй делеґації в Ґенуї наказ, щоби поводились угодово і старались добити торгу з аліянтами.

Длятого є надія, що остаточно таки прийде до заключення договору між большевиками та европейськими державами.

МОСКОВСЬКІ БОЛЬШЕВИКИ НЕ МОЖУТЬ ДІСТАТИ ВЕЛИКОЇ МІЖНАРОДНЬОЇ ПОЗИЧКИ

ҐЕНУЯ, Італія, 9. мая. — Московським большевикам поправді найбільше залежить на заграничній позичці, яку хотіли би дістати від аліянтських правительств.

Вони кажуть, що вони признають 20 міліярдів долярів аліянтських довгів в Росії, отже не було би нічого великого, якби аліянти за се дали їм 5% тої суми яко нову додаткову позичку.

Тих гроший большевики хотять готівкою до своєї розпорядимости, а не, щоби аліянти признали їм кредит на таку суму при закупні у них промислових виробів і поживи.

Одначе представники всіх аліянтських держав стараються їм вияснити, що се не можливе, і щоби вони сю гадку покинули.

Британський премієр Лойд Джордж сказав большевикам, що таку позичку для них могли би ухвалити тільки парламенти аліянтських держав, але покищо на се нема виглядів. Нехай перше стараються відзискати довірє світа, то відтак можуть мати надію навіть на більшу позичку, а покищо можуть дістати позичку в сумі 300 міліонів золотих франків на найконечнійші потреби для економічної відбудови Росії.

Кромі того аліянти і кілька других держав годяться дати 500 міліонів золотих франків ($100,000,000) на віднову бизнесу чужинецьких горожан в Росії.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893.
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА.	
Three cents the copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign ond Jersey City Rates.		В Джерзи Сіті і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 ценітв.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

За оголошення редакція не відповідає.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ШИКАҐО, ІЛЛ., ЗЛОЖИЛА НА ПОЗИЧКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ $10,000.

(Допись).

Не той любить Україну,
Хто „Не вмерла ще" співає,
А той любить, хто за неї
Щастя й долю покладає.
Гарні слова — подув вітру,
Нам не слів, а діл потреба,
Бо словами Україні
Не прихилиш, друже, неба.
(І. Франко).

Українці в Шикаґо, Ілл., зложили дотепер вже поверх $10,000 на Національну Позичку. Шикаґовська Громада не лише не є так зорґанізована як Ню Йорк і Филаделфія, але до того фінансові обставини були найприкрійші, саме тоді, коли окрім загально-національних справ шикаґовська громада мусіла зложити і зложила на свої льокальні потреби поверх $30,000.

Знаючи добре скількість Українців у Филаделфії і Ню Йорку ,їх зорґанізовану силу і їх фінансові обставини, ми не бачимо причини, чому би Филаделфія не зложила що найменьше $10,000, а Ню Йорк $15,000.

Тесаме відноситься пропорціонально і до всіх інших українських громад у Злучених Державах.

КОМІТЕТ НАЦ. ПОЗИЧКИ В ШИКАҐО.

НЮАРСЬКІ ДІТИ В МЕЙОРА МІСТА.

В суботу, дня 6. мая с. р. зявилися в нюарського мейора міста величезна демонстрація українських дітий.

В демонтрації брало участь близько 500 української шкільної дітвори. Демонстрація мала на цили звернути увагу властям та населенню міста, що західна частина України стогне під тяжким ярмом польського наїзника. Мейор відповідав на привитання демонстрації довшою промовою, в котрій обіцював по своїй можности поперти домаганнє молодих демонстрантів.

На жаль, треба зазначити, що демонтрація не дописала в одній, а дуже важній точці. Місцева вкраїнська інтеліґенція не постаралася використати відповідно сеї демонтрації і ані не повідомила американських ґазет про час демонтрації ані не подала вчас відповідних вісток про те, що демонтрація вже відбулася. Піднести се крайне недбальство треба тим більше, що в місци є представники просто кождої віри, заступленої серед українських іміґрантів в Америци, а межи ними й представник „одинокої української" церкви, що недавно показав тільки вправи в розголошенню в американських ґазетах свого виступу на спілку з москвофілами.

ФРАНЦУСЬКЕ ТОВАРИСТВО ЛІҐИ НАРОДІВ ЗА ДЕРЖАВНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

Др. Степан Витвицький, представник Українського Галицького Правительства в Парижі, пише під датою Париж, 9. цвітня с. р.:

Екзекутивний комітет французького товариства Ліґи Народів (Association Francaise pour la Societe des Nations) на засіданню з дня 20. марта с. р. під проводом ректора париського університету п. Аппеля (Appell) займався питаннем Східної Галичини й ухвалив отсі резолюції, в яких домагається:

1. Щоб великі аліянтські держави настановили контрольний орґан, який контролював би реґулював і польську військову окупацію.

2. Щоби по бажанню, висловленім дня 27. вересня, 1921, Ліґою Народів, французький уряд в порозумінню з великими аліянтськими державами як найточнійше рішив справу політичного статута для Східної Галичини.

3. Щоби сей статут, зладжений по волі великої більшости мешканців, признав незалежність Української Держави, яка самохітно уконституувалась в падилсті, 1918, і не була розвязана, хиба насильно.

Резолюції ті дословно ідентичні з тими, що їх в грудні м. р. ухвалила французька Ліґа Прав Людини Ligue des Droits de l'Homme). Вони будуть закомуніковані бюром згаданого товариства французькому правительству і Лізі Народів.

Слід замітити, що французьке товариство Ліґи Народів е під протекторатом президента республіки Александра Мільрана, що президентом його є Леон Буржуа (Leon Bourgeois), президент Сенату, головою екзекутивного комітету згаданий ректор париського університету п. Аппель (Appell); між іншими у склад Ради Товариства входять: Бріян, бувший премієр, Барту (Barthou), давній премієр, а тепер міністер юстиції і голова французької делеґації в Ґенуї, Думе, бувший президент палати послів, Думерґ (Doumergue), бувший премієр, Полев (Pauleve), бувший премієр, Олександер Рібо (Alexandre Ribot), бувший премієр і бувший премієр Рене Вівіяні (Rene Viviani).

Протестуйте до Вашинґтону проти продовжування польської окупації у Сх. Галичині!

Дня 16. мая с. р. минає три роки від хвилі, коли польський ґенерал Галлер напав на українську Галичину з армією, зібраною в Америці.

Минає три роки кровавої муки закутого народу.

І зачинається четвертий тяжкий кровавий рік тяжкої неволі і нерівної боротьби закутого із зорушеним ворогом-наїзником.

За сей наїзд винні аліянти, а також бувше американське правительство Вилсона.

Вилсон вислав армію Галлера до нападу на наш край і **Вилсон** потім, **дня 25. червня, 1919, разом з аліянтами позволив Польщі на військову окупацію Східної Галичини.**

Вилсонового правительства вже нема, але злочин, якого воно було співвинним, в Галичині дальше продовжується.

Теперішнє американське правительство неповинне в сьому злочині, але воно обовязане заподіяну кривду направити, бо Вилсон не виконував влади в імени своїм але в імени народу Злучених Держав, який його вибрав, і тимсамим передав народови і слідуючим американським правительствам одвічальність за сю кривду.

Тепер нове американське правительство, яке досі проявляло сенс справедливости, повинно на поклики американських горожан, родом Українців з Галичини, сю кривду направити і старатись о усуненне польської окупації з нашого старого краю.

Але ми мусимо до нього разврав у сій справі апелювати.

Тепер власне, з приводу 3-літніх роковин польського нападу на наш край повинні українські товариства, а навіть одиниці, висилати у сій справі до державного секретаря Чарлза Еванса Гюса в сій справі телеґрами і писма.

Таких телеґрам або писем повинно пійти сього і слідуючого тижня як найбільше, аби правительство Злучених Держав знало, що за сею справою стоїть в Америці велика сила.

Понизше подаємо взорець такого писма до Вашингтону, яке можна **вислати яко писмо** в реджістрованому листі (треба красно переписати на тапрайтері і під сподом дати підписи), **або вислати яко телеґраму** (яко „найтлеттер" по дешевій ціні, коштувати-ме $2.50 до $3.00).

Про висилку просимо повідомити нашу редакцію.

Писмо, яке слід вислати, звучить:

To the Secretary of State
of the United States,
Washington, D. C.

Sir:

The third anniversary of the invasion and occupation of East Galicia by General Haller's Army falls on May 15th. On this occasion Ukrainian Americans and Ukrainians residing in.......... in lawful meeting assembled, beg leave to present to you a vigorous protest against the continued Polish military occupation of East Galicia.

We address this protest to you, Sir, because we feel that the United States Government is in a large measure responsible for the enslavement of four million Ukrainians in East Galicia. Ex-President Wilson concurred in the authorization of the Polish military occupation of Galicia, and the United States Government has not protested even mildly against the abuses and cruelties which the Polish military occupants are perpetrating in this Ukrainian country.

But regardless of the injustice that has been done, it is to the interest of European peace that the Polish occupation of East Galicia be terminated and the Galician population be given freedom and independence.

European statesmen assembled at the International Conference in Genoa have finally realized that the attainment of permanent peace and economic rehabilitation in Europe is unthinkable so long as the frontiers in Eastern Europe are undefied. Now, to assure permanency for the astern frontier of Poland, East Galicia must be liberated from Polish rule.

Since the right of determining the political status of East Galicia is vested in the Supreme Council of the Peace Conference, and since you, Sir, as the Secretary of State of the United States, have great influence with the Supreme Council, we beseech you to intercede on behalf of East Galicia and to demand selfdetermination for the population of that country.

Very respectfully yours,
FOR THE MEETING:
................., Chairman,
................., Secretary.

КОНФЕРЕНЦІЯ В ҐЕНУЇ І РОСІЯ.

(Від власного кореспондента).

Коли говоримо „Росія", то думаємо ту територію, яку обнимала імперія російських царів, зєдинену в одну державу, під пануваннєм московського народу.

Коли московські комуністи ще боролися за власть, вони голосили, що признають право самовизначення народів Росії аж до повного відділення включно, значить, признають для кождого народу, який входив у склад Росії, право відділитися в окрему державу.

Се становище московських комуністів було очевидно тільки тактичним маневром, щоби здобути для них прихильність і поміч поневолених народів Росії проти російського республиканського тимчасового правительства, яке відмовляло народам Росії — з виїмком Поляків і Фінляндців — права рішати про свою долю.

Та як тільки московські комуністи здобули власть у Московщині, зараз почали воювати з тими народами Росії, які були відділилися в окремі держави, щоб завоювати їх і відбудувати Росію в передреволюційних границях. Жертвою сих наїздів Совітської Московщини впала Україна, Білорусь, Кубань, Грузія, Вірменія, Азайбержан, словом усі країни, поневолені царською Росією, з виїмком Польщі, Литви, Латвії, Естонії й Фінляндії, яким—дякуючи опіці й помочи держав антанти — вдалося зберегти свою державну незалежність.

Так московські комуністи завоювали знов цілий ряд народів, які були скинули з себе московське ярмо, і таким чином відбудували — на скільки могли — Росію.

Правда, завойовуючи знов землі народів, які були скинули з себе московське ярмо і відбудовуючи Росію, московські комуністи держалися иншої тактики, ніж їх попередники, московські царі. Вони далі голосили, що вони признають принцип самовизначення народів аж до відділення включно.

Коли взяти за примір Україну, то московські комуністи голосили, що вони не воюють з Україною, тільки помагають українській революції проти української контрреволюції. „Українською революцією" були московські комуністичні орґанізації на Україні; „українською контрреволюцією" — всі ті українські елементи (навіть найкрайнійші ліві!), які хотіли визволення України з московського ярма й утворення української держави. Коли-ж московські комуністи завоювали Україну й установили в ній своє пануваннє, то знов це голосили вони, що вони завоювали Україну й установили свою власть над нею. Ні, се утворилася Українська Соціялістична Радянська Республика, яка заключила тісний союз з Совітською Московщиною. В дійсности правительством Української Соціялістичної Радянської Республики була партія московських комуністів на Україні (т. зв. комуністична партія большевиків України), яка очевидно виконувала волю комуністичного правительства Совітської Московщини. Не дивниця, що Українська Соціялістична Радянська Республика, маючи таке правительство, заключила тісний союз з Совітською Московщиною, віддаючи справи закордонної політики, армії, фінансів, комунікацій і народнього господарства Української Соціялістичної Радянської Республики в руки Совітської Московщини. В дійсности і всі инші справи знаходяться в московських руках, бо правительство Української Соціялістичної Радянської Республики виконує тільки волю Совітської Московщини.

Так само, як на Україні, „помагала" Совітська Московщина „революції" проти контрреволюції і в инших країнах, які скинули були московське ярмо, і завоювавши їх, так само поробила з них ніби-то „самостійні республики", які заключили ніби-то „федеративний" або якийсь инший „союз" з Совітською Московщиною.

Як результат сього змагання московських комуністів до відбудування Росії маємо „Російську Соціялістичну Федеративну Совітську Республику", зложену з цілого ряду совітських республик. В дійсности за сею фірмою криється одноцільна держава, „єдиная неделімая Росія", в якій всі инші народи стогнуть під ярмом московських комуністів.

З окрема щодо України, то московське совітське правительство представляє її правне положеннє так, як сього йому треба для його хвилевої політики: раз Уукраїна входить у склад „Російської Соціялістичної Федеративної Совітської Республики", то знов творить самостійну Українську Соціялістичну Радянську Республику", яку лучить тісний союз з „Російською Соціялістичною Федеративною Совітською Республикою".

Найсильнійше, зазначувало самостійність Радянської України московське совітське правительство підчас широких переговорів з Польщею в Ризі. Чому? Бо союзником Польщі був Петлюра, представник влади Української Народньої Республики. Отже московському совітському правительству ходило о те, щоби Польща признала, яку форму української держави, Радянську Україну і її правительство і тим самим відреклася признавати, як форму української держави, Українську Народню Республику з її головою Петлюрою. Сю свою московське совітське правительство, як відомо, осяґнуло.

Зовсім инакше політичне положеннє, ніж було в Ризі, є тепер на конференції в Ґенуї.

Держави антанти все були противні відділенню України від Росії. І тому не дали в час Українській Народній Республиці помочи в її війні з Совітською Московщиною, — так, як помогли Польщі, Литві, Латвії, Естонії, Фінляндії. І тому помагали Колчакови, Денікінови, Юденічеви, Вранґелеви, словом, тим московським протибольшевицьким елементам, які змагали до відбудування „єдиної неподільної Росії".

Тепер, коли всі европейські держави проявляють тенденцію визнати московське совітське правительство і ввійти з ним у міжнародні зносини, лежить у їх інтересі, щоб воно представляло **всю** територію передреволюційної Росії, щоб воно заключило з ними договори від імени **всеї** тої території, від імени **всеї** Росії.

З другого боку московському совітському правительству так само залежить на тім, щоб воно виступало на конференції в Ґенуї від імени **всеї** Росії, бо се підносить його престіж як правительства великої держави, як спадкоємця великодержавного становища передреволюційної Росії.

Тому на конференції в Ґенуї народній комісар закордонних справ московського совітського правительства **Чічерін** виступає як представник одноцільної Росії і одноцільної російської делеґації. Тому на конференції в Ґенуї зовсім не говориться про самостійність окремих совітських республик, з окрема Радянської України.

Одна цікава подробиця: Як відомо, другий соціялістичний інтернаціонал заопікувався Грузією й домагається від московського совітського правительства привернення самостійности Грузії. Сю справу піднято між ин. на конференції всіх трьох інтернаціоналів, про що я вже писав. Чічерін, видно, побоювався, щоби сеї справи не піднято також на конференції в Ґенуї. І тому в одній розмові з журналістами заявив з натиском, що російська делеґація абсолютно не допустить, щоб на конференції піднято справу Грузії.

Зрештою, коли-б навіть на конференції піднято справу сього чи того народу, поневоленого Росією, то російська делеґація забезпечилася заздалеґідь і проти сього. Зложена вона так, що в її склад входять представники тих ніби-республик, які складають Совітську Росію.

Між ин. є в російській делеґації також **Раковський,** голова правительства Радянської України. Поки що він виступає як член російської делеґації тай тільки. Навіть говорив уже в фінансовій комісії про фінансове положеннє Росії.

Але якби якась держава на конференції підняла питаннє, чи російська делеґація має право говорити і зобовязуватися в імени України, то Чічерін зараз може відповісти:

„Українська Соціялістична Радянська Республика остає в тіснім союзі з Російською Соціялістичною Федеративною Радянською Республикою і голова правительства Української Соціялістичної Радянської Республики Раковський входить в склад російської делеґації. Отже російська делеґація має повне право говорити і зобовязуватися в імени України".

Словом, на конференції в Ґенуї **нема делеґацій совітських республик,** тільки є **одноцільна російська делеґація,** яка заступає **відбудовану** московським совітським правительством „єдину неподільну Росію".

І коли читати звідомлення з конференції в Ґенуї, то з них ясно видно, що російська делеґація виступає там як одноцільна делеґація Совітської Росії, як спадкоємець великодержавного становища дореволюційної Росії.

Стільки про російську делеґацію на конференції в Ґенуї з огляду на відносини між Москалями і поневоленими народами Совітської Росії.

В кінці з огляду на відносини між Совітською Росією й европейськими державами треба зазначити, що участь Совітської Росії в конференції в Ґенуї стала можлива тільки тому, що Совітська Росія уступила з свого становища супроти европейських держав, признала умови, подиктовані Найвисшою Радою Мирової Конференції в Кан (Cannes), де установлено плян і програму конференції в Ґенуї, і зокрема зобовязалася признати всі дореволюційні зобовязання Росії супроти инших держав.

На тих умовах, які московське совітське правительство приняло тепер, могло воно погодитися з европейськими державами вже підчас Мирової Конференції, чим було би заощадило народам, що знаходяться під його пануваннєм, тої страшної руїни, яку воно на них привело своєю політикою.

Таким чином факт участи московського совітського правительства в конференції в Ґенуї є не перемогою московського совітського правительства над европейськими державами, — як се звичайно представляє большевицька преса, — а його капітуляціщю перед ними.

Гайдельберґ, 17. цвітня, 1922.

Д-р Михайло Лозинський.

ПЕТРО КОНАШЕВИЧ САГАЙДАЧНИЙ

В 300-ті роковини смерти (†20 квітня 1622 р).

Петро Конашевич Сагайдачний буде для нас усе символом єдности української землі. Родився в Самбірщині в Галичині, вчився в Острозі на Волині, гетьманував і на Запорожі і в Терехтемирові, своїми чайками перейшов усі побережа Чорного Моря, смертну рану добув під Хотином на Бесарабії, тіло своє зложив на вічний упокій у престольному Києві. Він пізнав всю країнську землю і всю її любив і своє майно записав рівно для Києва і для Львова. В день смерти рівно щиро може спомянути Його вся Україна.

Сагайдачний в першу міру був жовніром. І то жовніром не тільки з професії, але з переконання, з крови і кости. „Се був чоловік великої відваги, все шукав небезпеки, легковажив життя, у бій ішов перший, відступав останній" — дає йому клясичну характеристику один з сучасників. Але се не значило, щоби метою його було саме тільки воювання. Для Сагайдачного війська се була орґанізація. Від початку свойого гетьманства він змагав до того, щоби козаччині дати правильну орґанізацію. Козацькі ряди він прочистив, вилучив із них всі меншевартні елементи, що до війська ішли для наживи. Військову орґанізацію він опер на осілій хліборобській козаччин. Козацьке військо увів у строгу дісціпліну. — „такий був суворий у стримуванню козацького своєвільства, що за найменшою причиною щедро розливав їхню кров". І справді повелося йому дати початок правильній українській армії.

Козацькі військові сили Сагайдачний уживав передусім проти головного ворога України, варварських ватаг Криму й Туреччини. Але війни з Татарами і Турками, що велася всіми безоглядними способами, і мечем і вогнем, могла знов розстроїти молоду козацьку силу. Та Сагайдачний зумів ложити в цю боротьбу вищі гасла, зумів освідомити козаків, що вони воюють не для здобичі, а для оборони християнства і рідної землі, що вони мають іти слідами давніх героїв, що добували Чорне Море для України. І так розуміло козацькі походи українське громадянство і гучно витало козаків: „Се те племя славного народу українського, з насіння Яфетового, що воювало грецьке цісарство Чорним морем і сухопуттю і се з того покоління військо, що за Олега монарха українського в своїх суднах по морі і по землі плавало і Константинополь штурмувало; сеж вони за Володимира, святого монарха українського, воювали Грецію, Македонію, Іллірик!"...

Зі знаменем лицарських заслуг увійшли козаки в українське громадянство. І тут Сагайдачний подбав, щоби козацькі змагання звязати як найтіснійше зі змаганнями всього народа. Сам він шляхтич з роду, вихований в культурних традиціях Константина Острожського, у найзначнійшому центрі українського відродження, умів підшукати звязки і людей, щоби молоду козацьку верству зєднати з давніми носителями національного руху, вписався маніфестаційно з усім військом до київського братства, взяв під військову опіку українську церкву і на кождому кроці підпомагав замисли української інтеліґенції. Участь козаків підняла сильно живчик національного життя. Всі питання, що дотепер ставилися слабо і трівожно, набрали сили і рішучости, — стояла за ними орґанізована військова сила!

У чисто політичних справах Сагайдачний рідко піднімав свій голос. Не прийшов ще час, щоби Україна могла рішитись на самостійну політику. Проявлялися щойно несміливі натяки на можливість окремої державної орґанізації, на створення „республики в ріспублиці". Сагайдачний належав до перших, що переводили в життя кличі самостійности, — все домагався для запорожського війська права до свобідної орґанізації й навіть свобідних зносин з чужими державами.

Петро Конашевич Сагайдачний не був блискучим талантом, ґенієм. Він був звичайним, сумлінним робітником на свойому обмеженому полі. Але на цьому місці, де йому судилося працювати, він розвів глибоку, плідну діяльність, якої овочами могли покористуватися дальші покоління і його орґанізаційна праця підготовила шлях майбутнім творцям козацької держави.

„На „жаліснім погребі" гетьмана перед триста роками київські студенти віддавали йому поклин сердечними, хоч невмілими віршами:

„З того гетьмана кождий рицер нех [се учить.
„Якби тиж міл на світі тот живот свій [кончить:
„Ото он в вірі своєй святой трвал ста- [течне,
„І ойчизни своєй бронил тиж менжне,
„І маєтностю своєю добре шафовал"...

Тими словами й ми можемо попращати тінь Петра Конашевича Сагайдачного.

І. К.

(Гром. Вістник).

ДЛЯ СТУДЕНТІВ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ.

Тов. Запорожська Січ в Olean, N. Y. $3.95

МАХНО В ГАЛИЧИНІ.

Зі Снятина наспіла вістка, що туди прибув з Румунії „батько" Махно з дружиною і своїм штабом. На кордоні його арештовано і відставлено до староства. Свою утечу пояснює Махно тим, що Румунія мала його видати. Дня 20. цвітня с. р. привезено його до Станиславова і посаджено в поліційних арештах разом з 17 його товаришами.

УВАГА, УКРАЇНЦІ В ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ.

Надходить хвиля котра не чекає і не перебирає а просто сказати, розказує. Взивається тому, щоб кождий, хто тільки зветься Українцем-Українкою, прибув на дуже важне **ВІЧЕ** до церковної галі на Ґрін і Сусекс улиці, **в неділю, 14. мая,** сейчас по Службі Божій. Проситься рівнож всі Братства, Товариства і Сестрицтва згори і долини міста прибути та не думати що тут розказує одиниця або ветеран, сітизен або Іван чи пан, але кличе обовязок кождого щирого Українця сповнити народну повинність.

ЗА КОМІТЕТ ЛІҐИ АМЕР. СІТИЗЕНІВ УКР. РОДУ:

М. Вагнер, предс.; **Г. Павлик,** кас.; **А. Жубрид,** секр.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Отсим проситься Впов. Родимців і Українок котрі дотепер не закупили бонду Національної Оборони для здобуття і закріплення Галицької Держави, щоби для заощадження часу комітетови в ціли ходження по домах, голосились в сій ціли до комітету бондового на адресу секретаря: Василь Матолич, Норт Іст Корнер 7-ма і Ґрін стр., Филаделфія, Па., або коли близше, до предсідателя Ліґи Сітізенів, Теодора Грицея, 329 С. 4-та ул., Филаделфія, Па., де буде урядувати комітет що дня від години 7-ої до 9-ої вечер.

Браття Українці! Справа важна, бо днесь рішаєсь наша будуччина, проте не повинно бракнути між нами ні одного, щоби через купленнє бонда не причинився до визволення нашої вітчини з кіхтів Ляшні та щоби опісля не мав викидів совісти, що через байдужність може і він був причиною що наша справа не пішла так, якби ми собі сего бажали. Покажім світови, що ми справді попираємо змагання в визвольній боротьбі нашого правительства, з сим плюнемо в лице нашим відвічним ворогам на їх клевети.

ЗА УРЯД БОНДОВИЙ:

Пантелимон Найда, предс.;
Василь Матолич, секр.;
С. Рутецький, касієр.

ПОЗІР! АЛЛЕНТАВН І ОКОЛИЦЯ!

Братство Непорочного Зачатія Пр. Діви Марії, від. 17. Провидіння в Аллентави, устроює **ВЕЛИКИЙ БАЛЬ в суботу, дня 13-го мая 1922 р.** в гали парафіяльній на Фарнес і Фронт ул. Початок о годині 7-ій вечер. Вступ 25 центів. Чистий дохід з балю призначений на братську касу. Дорогі Родимці! Се буде прекрасна і величава Майова забава для всіх, тому Уряд Братства запрошує Українців і Українок з Бетлегем, Істон, Нортгемптон і околиці, а передовсім славну молодіж, котра охоча до танців. Дорогі Браття і Сестри! Прийдіть всі як оден та розвеселіть свої засумовані серця, тепер якраз веселий місяць Май, тому тільки тут на нашій забаві ви забудете на хвилину про своє тяжке горе. На балю буде приграва Українська Банда під проводом Івана Сопчака. Рівнож буде вигравка красного годинника з портретом Т. Шевченка. Будуть солодкі напитки і смачна перекуска. Тож до численної участи за котру ручить
07-08 КОМІТЕТ.

NEW YORK, N. Y.

В неділю, 14-го мая 1922 р. в Укр. Нар. Домі, 217-19 Іст 6-та ул., Укр Драм. Спів. Кружок ім. М. Драгоманова, власними силами відогріє драму п. н. **„БОНДАРІВНА"** К. Карого, драма в чотирох діях. Початок о годині 7.30 вечером. Місця крісел по 65 цнт. **По представленню баль** до пізної ночи. Родимці! Хто з вас бажає побачити живий образ з козацьких часів, хай приходить. Режісер: С. Фесолович. Диріґент: К. Ядловський.
08-10 КОМІТЕТ.

WOONSOCKET, R. I.

Вунсакетський Кружок Аматорський устроює **13. мая б. р., се є в суботу,** в Manville **БАЛЬ** получений з представленнєм **„УКРАДЕНЕ ЩАСТЄ"** (І. Франка). Баль розпічнеться о годині 2. пополудни, а о годині 7. вечером представленнє. Дохід призначений на полонених в Чехах. О численну участь просить — КОМІТЕТ. 08

ПОЛОЖЕННЄ БЕЗ ВИХОДУ.

Словарі означують вислів „положеннє без виходу" — як „положеннє подій так скомпліковане, що вислідом його є цілковитий застій". Власть законодатна може знайтися в положенню без виходу в диспутах над пропонованими уставами, суд присяглих у виданню вироку. Запір, трактуючи зі сторони конструкції людського тіла, є також положеннєм без виходу. Таке положеннє належить усунути, бо запір, се почва на котрій множаться недуги. Не виділені трійливі відпадки входять в кров а вислідом того є недуги ревматичні, анемія і т. д. Трінера Ґірке Вино є якраз знаменитим ліком на такі недомагання. Воно усуває всі злишні складники з внутренностий, спонукує до відповідного ділання органи до травлення і чистить відходовий провід. Ваш аптикар або продавець ліків має на складі Трінера Ґірке Вино, а також і другі знамениті середники лічничі Трінера.

УКРАЇНЕЦЬ УРЯДОВЦЕМ МІНІСТЕРСТВА РІЛЬНИЦТВА В КАНАДІ.

Канадійські українські газети пишуть:

По скінченню сего академічного року у Манитобській Рільничій Колеґії **Д. М. Ільчишин** був назначений Міністерством Рільництва у Манитобі **Репрезентантом Рільництва межи Українцями.** Ся посада не є новою. Її займав К. С. Продан через якийсь час. Тепер, завдяки тому, що Продан працює більше межи Англійцями, Данцями, Французами та Ісляндцями, бо того вимагають обставини помимо його бажання і вчасти робота (випробуваннє коров, яку йому доручено провадити в цілій Манитобі) т. Ільчишин буде виконувати сю велику, потрібну і корисну роботу межи Українцями і Поляками.

Новий працьовник є молодий. До манитобських обставин він призвичаївся, бо здається уродився тут. Він скінчив два роки у Манитобській Рільничій Колеґії. Минувшого року він дістав найвисшу нагороду за те, що стояв найлучше в англійській мові. Сьогорічні висліди ще не відомі, але судячи після Різдвяних іспитів, коли він був першим, можна сподіватись, що він буде знов першим.

Його тиха, чемна та добро-зичлива вдача допоможе йому у колупаню та пробиванню великої та міцної скали темноти і назадництва у рільництві межи Українцями. Праця буде тяжка, але з терпіннєм, завзятостю та доброзичливостю і кооперацією свідоміших одиниць можна буде гордитись Українцями, господарями в Канаді.

• • •

Покищо гордитись можна: терпеливостю і ощадностю Українців господарів. Але щодо кяости і виробу **не гордість, а сором стає. Чому?**

В околицях, де переважне число господарів є Українці або чужинці, худоба, яку присилається з тих околиць, отримує в більшости найнизший степень, — „кеннерс і катерс", а з сим таку-ж ціну отримують продавці. Сметана переважно має другу степень, а молочарні роблять масло з такої сметани другої степені, або „ґрейд оф".

Масло, роблене по фармах, яке продається в склепах, узнається найгіршої якости по ґуртівнях. Яйця, які висилають склепарі до ґуртівень, мають найбільший процент зіпсутих.

Різані кури в осени відзначаються на ринках тим, що є пересічно найгірше викінчені і оброблені.

За збіже не було нагоди переконатись цифрами на велику скалю в цілій Західній Канаді, тож треба тішитись надією, що річ мається красше.

Знаючи, що Українці господарі і господині богато більше трудящі, пильніші і ощаднійші ніж господарі інших народностий, робиться неприємно, коли видиться такий стан річий.

Неприємно згадувати про такі річи, але їх треба, щоб знали та не думали, що Українці є найліпші господарі, **та щоб не думали, що нам не треба більше вчитись і придивлятись та вводити новітні способи на рільничім полі.** Згадується сі річи задля того, щоб передові люди по всіх околицях звернули більше уваги на економічну сторону життя Українців. Треба звернути уваги більше на неї, бо вона є найбільше занедбана межи Українцями зі всіх сторін, якими визначається якабудь народність, нація або держава. Народні Доми є; представлення відіграються, зі завзятістю та щирістю, але відчитів — нема. Відчитів про те, що допомогло би господарям вибитись з біди економічної, — нема! Жертви збирають, а в заплату не подається такого матеріялу, який би допоміг господарям більші зиски мати з господарства. Сеї зими одному з лекторів, Українцеви прийшлось бути в околиях з кінематоґрафом і відчитом про господарство з Міністерства Рільництва, так відмовлено було йому салі на відчит в Народнім Домі. Дім той є гарний і є прикрасою околиці, але не є тим, чим він повинен бути.

Подекуди і в пресі українській, справи про худобу, свині й інше занедбується і легковажиться. Згадав про них, щоб не думали що уряди канадійські (домініяльний і провінціяльні) мають лихі наміри посилаючи людий Українців подавати поучення та поради і поміч в справах поліпшення господарства. Нам треба можливо як найбільше робітників на полі рільництва. А як їх нема богато, то треба їх услуг уживати як найбільше і кооперувати з ними у всіх заходах, які провадять до ліпшого економічного добробуту. Треба занехати недовіре, зневіру та особисті інтереси, а стреміти разом до красших економічних відносин поодиноких і всіх Українців-господарів.

Взявши пересічно, Українці господарі в Манитобі найгірше маються матеріяльно зі всіх тих народностий, з котрими пишучий мав стичність. В части до того причинились землі, околиці, і початкові засоби. Але найбільша і найважнійша причина є брак знання, якого конечно потрібно для сьогочасного господаря. Таке знанне не кождий є всилі осягнути сам, але кождий може послугуватись услугами Репрезентанта Рільництва.

Його обовязки є:

1. Спонукувати та поучувати, аби Українці господарі випробували свої корови.
2. Помагати господарям і господиням у господарських справах порадами.
3. Повідомляти про деякі старі і нові закони та розпорядження правительств, які тичаться господарських справ.
4. Давати відчити про господарство на теми, які є найбільше відповідними у певних околицях.
5. Старатись організувати, та підтримувати Рільничі Діточі Товариства.
6. Сполучувати купців і продавців расової худоби, чистого та доброго насіння, збіжа і трав.

Поради можна засягати устно або писемно. Українські господарі повинні уживати услуг д. Ільчишина.

Тимчасом Д. М. Ільчишин перебуває в околицях Сифтону і Етелберт.

MADISON, ILL.

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 14. МАЯ 1922 Р.
— відбудеться —
БАЛЬ І КОНЦЕРТ
в гали М. Мучанського, 1241 Madison Ave., Madison, Ill.

Запрошується всіх на гарну забаву.
08-09 КОМІТЕТ.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

ДОПИСІ

ВЕБСТЕР, МЕСС.

Відозва до Еміґрантів з села Черниховець, пов. Збараж.

Дорогі Родимці!

Велика сьвітова війна завдала нашому народови великі рани. Край наш з причини воєнних подій знищений. Чимало сіл змела війна з лиця землі, а які остали, годі пізнати. Нарід наш упав морально, економічно і культурно. Школи знищені, культурні інституції підупали. дітвора, остаючи весь час війни без науки, здичіла, всяка орґанізація в теперішніх відносинах стрічає перепони.

Щоби нам двигнутись економічно, треба передвсім забратись негайно до праці осьвітної. Мусимо закладати свої рідні школи, щоби охоронити наше молоде покоління від винародовлення щоби діти наші виховувались в них вріднім дусі на добрих горожан Неньки-України. Мусимо закладати читальні, звідки-б розсівалась на усі сторони просьвіта, де-би гуртувались старі і молоді.

І в нашому селі вдновлено в 1921 р. читальню „Просьвіти", одначе тая не може сповняти як слід свого завдання задля браку власної хати. Тому Виділ читальні постановив в сім році приступити до будови власного дому, де-би могли приміститись і читальня і всякі культурні та економічне товариства українські. Від громади закупив вже Виділ площу під дім за 6000 мк. Від Вас, Дорогі Родимці, одержали ми жертву 48 долярів, за що честь і слава Вам, що не забуваєте за просьвітні справи свого рідного села. Сума ся однак вельми мала, щоби можна було думати о будові. В селі годі годі зібрати більші датки з сеї причини, що вартість марки дуже низька а село через війну знищене і мусить забиратись до будови школи і хати для священника. Всеж таки датки збираємо тай збирати мемо при всякій нагоді.

Длятого звертаємось до Вас, Дорогі Родимці, кому лежить на серці добро нашого народу, хто бажає йому кращої долі, з уклінною просьбою: збирати жертви, між своїми і чужими, на будову дому, в котрім мïсти лись-би усі українські інституції, які суть конечно потрібні для піднесення культурного уровеня нашого рідного села. Збирайте жертви при всякій способности, як хрестини, весілля, товариські забави і т. п. Памятайте, що гріш який Ви збираєте, кладете на жертвенннику своєї поневоленої Вітчини. Хай не буде ні одного, хтоби відказався від жертви, щоби дім, збудований лептами усіх громадян нашого села, став гордостию і твердинею нашою.

Гроші слати на адресу:

Виділ Читальні „Просвіти" вЧерниховцях.

Черниховці, дня 25. січня 1922 р.

ВИДІЛ:

о. Микола Вилницький, голова.
Михайло Скалецький, касієр.
Теодор Керничний, господар.
Олександер Гірка, секретар.
Мик. Данилевич, бібліотекар.
Григорій Тарацк,
Тимко Ленько.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Іван Бутрин, голова.
Мазуренок Филип.
Муль Міколай.

КОМІТЕТ БУДОВИ:

Прокіп Мечник, Олекса Закерничний, Тимко Дзьоба, Семко Ґрубін.

• • •

Дорогі Родимці!

Повисша відозва сама за себе говорить. Ми, підписані, відзиваємось від себе до вас Дорогі Братя і Сестри, щоби не було Межи нами жадного, котрий не причинивбися хотя малою жертвою на згадану ціль. Жертви можна посилати впрост на адресу Читальні або на адресу: A. Lemeszka, P. O. Box 210. Webster, Mass.

Попередно зложили на Народний Дім і Школу слідуючі жертводавці: Ант. Лемешка, В. Гирчиця (Івана) О. Валіґура по 10 долярів. В. Драґан, Анд. Лемешка. П. Скалецькій. В. Скалецькій. С. Скалецький, Л. Тихоневич. М. Кумчик. А. Бойко, В. Валіґура, Д. Валіґура. Л. Дзьоба. В. Жук, по 5 долярів. А. Мних і В. Грицюк по 2 доляри. Разом 94 доляри. Котрі зістали доручені в краю $48.00 на Народний Дім. а $46.00 на Школу так, як собі жертводавці бажали.

Тепер дальше зложили слідуючі жертводавці: Ант. Лемешка $10.00. Андр. Лемешка, В. Гирчиця(Івана), В. Драґан. Л. Дзьоба. В. Жук по $5.00 і о. В. Кошель $1.00. Разом $36.00.

ЗА КОМІТЕТ ЗБИРАННЯ ЖЕРТВ:

В. Гирчиця, голова.
Ант. Лемешка, кас.
В. Драґан, секр.

ПОЗІР! НЮ ЙОРК ПОЗІР!

УКРАЇНСЬКА ЖІНОЧА ГРОМАДА В НЮ ЙОРКУ

— устроює —

ВЕЛИКИЙ БАЗАР

В ГАЛИ УКР. НАР. ДОМУ, 217 ІСТ 6-та УЛ., ГАЛЯ Ч. 3, ЯКИЙ ПОТРИВАЄ ВІД 16-го ДО 30-го МАЯ С. Р.

Базар отворений кождого дня від год. 2. попол. до 11. вечер. В день отворення і підчас Базару будуть уряджені концерти. Весь дохід з Базару призначений на купно дому Інвалідів в Галичині. Проситься весь наш загал о численну участь чим принесеться більшу користь для Інвалідів.

107,8,13,18 **Комітет Жіночої Громади.**

В. Будзиновський.

ЗАХІДНІ УКРАЇНЦІ В КОЗАЧЧИНІ

(Докінченнє).

По смерти Галичанина Плетеницького печерським архимандритом став Галичанин Зах. Копистенський. Його наслідком став вихованок Галичини, Петро Могила. По Галичанині Борецьким митрополитом став школяр волинських шкіл, перший орґанізатор **київської** брацької школи, Ісая Копинський. Його наслідником був архимандрит Могила. Він був родом з Молдавщини, але від маленької дитини жив у Львові, отже з виховання був Галичанином. До Київа приніс з собою того патріотичного, соборноукраїнського духа, яким дихало львівське ставропігійське братство. Всі згадані церковні достойники послугувалися козаками в боротьбі проти Польщі.

В р. 1648 зійшло над Україною величаве сонце. На чолі козацтва станув Богдан Хмельницький і повів його до бою за волю української **землі.** Остаточною метою Богдана і згіртованої під його булавою козачої старшини вже була відбудова української держави в межах держави Володимира Великого. Під проводом Хмельницького козацтво здобуло великий етап до своєї остаточної мети, бо вибило з польського ярма всю Східну Україну і в Західній відживило традиції давної власної державности та сильно захитало польські державність в сій части Соборної України.

Звідки родом і від кого набрався своїх національно-державних, соборно-українських думок сей велитень, що по галицькім Данилі був найтугійшим орґанізатором військовим і політичним, найбільшим ґенієм соборно-української державности?

Щоби виміркувати, де тіснійша батьківщина Богдана Хмельницького і де він виховався, мусимо помогти собі способом, який вчені звуть сентезою. Треба зібрати і скласти до купи все те, що знаємо про його батька Махийла і про молоді літа самого Богдана. Коли на основі всего того, що нам звісне відкинемо неможливости, відтак все зібране уявимо собі в думці нараз, вирине вітчина найбільшого національного героя України.

Прадід Богдана вийшов, очевидно, з якогось Хмельника.

Хмельник маємо на Подніпровю, але маємо також в Галичині, недолеко Ряшева. Ще нині сумежне з галицьким Хмельником Залісє має українське населеннє. В сусідній Ярославщині було чимало Хмельницьких. Рід Богдана міг вийти з Хмельника на Подніпровю, але, таксамо, його першим гніздом міг бути Хмельник галицький. Батько Богдана, Михайло, був зразу в службі польського гетьмана Жолкевського в Жовкві, як „рукодайний" слуґа з шляхоцького роду. Жолкевські був магнатом галицьким і на Подніпровю маєтків не мав. Шляхтичі, так дрібні як і вельможі не переносилися тоді з Подніпровя на Захід, але навпаки. Тим самим на службу до вельможі в Жовкві ішли тільки шляхтичі галицькі. Пізнійше Михайло Хмельницький знайшовся в Олеську, в службі руського воєводи Івана Даниловича, затя Жолкевського. Очивидно перейшов до него від Жолкевського разом з галицькими маєтками, які Данилович дістав від тестя. І Данилович був зразу вельможию галицьким. Аж з початку років 16-сотих Данилович дістав черкаське старосто. Вельможі, що діставали на Подніпровю слабо заселені або пусті землі, висилали туди „осадців", що осаджували „слободи". На осадців вибирали людий, що постарілися в їх службі і котрих вірність була випробована. Данилович, як вельможа галицький, міг лише зі своїх галицьких слуг вибрати осадцу для свого нового маєтку на Подніпровю. Він вислав туди Михайла Хмельницького, котрий осадив йому Чигирин. Як оселя Чигирин звісний що лиш в р. 1609. Що місто справді було оселию новою, свідчить се, що йому в р. 1622 „слобода ще не вийшла". Оселі на правах слободи були звичайно лиш 20 років, отже Чигирин заснований між роками 1602 і 1609. Осадца Чигирина став чигиринським підстаростою, себто управителем сего маєтку Даниловича. З всего того виходить без найменшого сумніву, що Михайло Хмельницький був галицьким шляхтичем і на Подніпрове прийшов по році 1600. Тепер мусимо спитати, чи його син Богдан вродився йому і виховався на Подніпровю, чи може годі, коли Данилович став черкаським старостою, Богдан вже був парубком, отже вродивсь і виховався в Галичині?

Жерела про життє Богдана кажуть нам таке: 1) В р. 1656 звуть його старцем; 2) в р. 1649 сам Богдан пише про свої старі („сендзіве") роки; 3) в р. 1620 вже був дорослим парубком і школи мав за собою, бо бєся з Турками під Цецорою, де разом з гетьманом Жолкевським погиб його батько і він сам дістався до неволі, з котрої вийшов по двох роках; 4) родився мабуть в р. 1569.

Всі ті вісти зводяться до одного: В р. 1659 мусіло йому бути більше ніж 60 років, в р. 1649 більше ніж 50, в р. 1620 більше ніж 20. Відоймім від р. 1656 років 55, від р. 1649 років 55, від р. 1620 років 24, то дістанемо, що Богдан родився найпізнійше між роками 1591 і 1596. Значить яких десять років до того часу, коли його батько виїхав з Галичини на Подніпрове. Але хоч би Богдан вродивбся на Подніпровю, то виховався в Галичині. Деякі жерела кажуть, що він вчився в школі київській і в єзуїтській в Ярославі. Ні на одно ні на друге нема документів. Певне лише се, що мав якусь висшу школу і був на науці в Італії, бо по латині говорив не гірше як по українськи і знав дуже добре мову італійську. Як був київським школярем, то хиба лише на початковій науці. Брацьку школу засновано в Київі в р. 1617, коли Хмельницький свою шкільну науку вже мусів мати за собою. Латини він міг тоді навчитися лише у єзуїтів. Що був школярем в якійсь єзуїтській колеґії, свідчить се, що в часі облоги Львова зустрівся зі своїм давним учителем, єзуїтом Мокрським. Чейже єзуїт не вчив в православній школі київського брацтва. Єзуїтські колеґії, в яких Богдан міг вчитися, засновано: в Вильні в р. 1570, в Ярославі в р. 1575. До р. 1612 засновано ще колеґії в Люблині, Львові, Луцку і Камінци. Коли би молодий Богдан жив на Подніпровю, то був би пішов до школи у Вильні, бо шляхта Подніпровя головно туди слала синів. Але нема сліду, щоби Богдан був школярем у Вильні. Отже він таки вчився в якійсь західно-українській єзуїтській колеґії, найімовірнійше в найстаршій, ярославській. Є документи, що ся колеґія мала школярів Хмельницьких. Не помилимося, коли скажемо, що не лиш рід Хмельницького з Галичини, але ще й сам Богдан син і вихованок галицької суспільности. Як Сагайдачний, так і Хмельницький помер, заки встиг обезпечити здобутки свого военного і політичного генія.

Дуже богато західних Українців було в козачім війску Хмельницького. З Волині були: полковник шляхтич Григорій Гуляницький і 20 инших Гуляницьких; полковник Іван Вергелицький і Федір Кандиба; Максим Булиґа, з роду князів Булиґів-Курцевичів, син білоцерківського підстарости, в р. 1664 уманський полковник; сотники Калин Соколівський і Іван Калинич. За „зраду зі Шведами" Польща обложила інфамією, відобрала уряди, шляхоцтво і маєтки волинським шляхтичам Александрови Шпановському і Гавриілови Гулевичеви-Воютинському. З Берестейщини був шляхтич Станислав Кричевський, полковник реєстрових козаків в Чигирині, участник заговора Хмельницького, бо випустив його з вязниці. Був найліпшим полковником Хмельницького. В р. 1649 погиб під Лоєвом, здержавши своїм трупом і трупами своїх лицарів похід литовської армії на Україну, чим Хмельницькому дав побіду під Зборовом. З галицької родини Жураківських Яків був полковником, Михайло сотником, Павла Поляки засудили на баніцію і інфамію. В одній галицькій родині було 6 братів Куницьких, що всі пішли до Хмельницького; Стефан став переяславським полковником. Галицького шляхтича Войтіха Рокитського Поляки стяли в р. 1648. Галичанин Василь Яворський був в р. 1657 дорадником і провідником союзника України, семигородського князя Ракочого, за що король сконфіскував йому його маєтки.

В некозачій Галичині і Волині шляхтичі орґанізували хлопів, ставали на їх чолі і приводили Хмельницькому готові зорґанізовані, за зброєні і вишколені полки. Галичанин Станислав Мрозовицький (Морозенко), син теребовельського підстарости образувався в університетах Кракова і Падви. Потому був королівським секретарем. По р. 1638 став полковником реєстрових козаків. Він пристав до Хмельницького і хлопські купи на Подністровю зорґанізував у війско, так що Поляки не годні були відрізнити його від правильного війска козацького. Погиб під Збаражем в р. 1648. Велику 15-тисячну армію з галицької шляхти, міщан і хлопів зорґанізував галицький шляхтич Семен Височан. По відході Хмельницького з Галичини пішов на Подніпрове. В р. 1666 Москалі заслали його як зрадника в Москву, де він загинув. Окрім армії Височана було в Галичині кілька менших війск під проводом шляхтичів.

Перлою між шляхтичами в козацькій службі був Галичанин Іван Креховецький, високообразований політик і дипльомат. Раньше був поручником польської хоругви панцирної, потому козацьким писарем полковниковим, ґенеральним судією. Непримиримий ворог Польщі і Москви підготовив ґрунт для думки союза України з Семигородом і Швецією, та довів до союза з Ракочим.

По Хмельницькім на начальних становищах в козаччині Західних Українців вже не бачимо. Згодом козацтво з Правобічної цілком щезло.

В другій половині 17-сотих років вибухло на Правобічній, що належала до Польщі, повстаннє хлопів проти шляхти. Повстаннє звали гайдамаччиною і коліївщиною. Який завести лад на случай, коли би повелося вигубити панів, повстанці самі не знали. Деякі Українці, головно духовники загадали гайдамацьку силу використати для оборони української церкви. Думали також, що бунт доведе до злуки Правобічної з Лівобічною. Вже й потворилися відділи зорґанізовані на козачий лад. Заносилося на те, що вже раз було, коли козацтво стало перетворюватися в борців за волю всего українського народу і української землі. Як тоді боротьба козаків за їх станові інтереси, так тепер бунт хлопів за інтереси хлопського стану розростався в революцію загально-національну. Душею національної пропаґанди в масах був іґумен Мотронинського монастиря коло Чигирина, Мелхиседек Значко-Яворський. Особою, що при послідних судорогах козаччини східно-українську струю народної революції справляла в національне русло, був, як се постійно й раньше бувало, Українець Західний. Іґумен Яворський був Галичанином!

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА

за місяць цвітень 1922 р.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ.

В. 5. Кривень Стах.
В. 8. Кучман Петро.
В. 9. Дзюбан Іван, Кузьо Іван, Скринковський Іван.
В. 11. Корда Параскевія, Гранковський Стефан.
В. 14. Сондецька Марія, Бродин Ник.
В. 22. Сироїд Параня.
В. 25. Слободян Анна.
В. 32. Филипович Юрій.
В. 38. Саварин Еміль, Маслій Дм.
В. 39. Бура Текля.
В. 41. Глива Стефан.
В. 44. о. Кушнір Леон.
В. 50. Броницька Маргарета.
В. 52. Вавришин Ілько.
В. 63. Пельц Анна.
В. 67. Кушпинський Григорій, Брухівський Семен, Вавро Василь.
В. 69. Шевчук Юлія.
В. 77. Ясевич Ксеня.
В. 90. Піхоцький Павло.
В. 96. Ковалик Катерина, Соболь Марія.
В. 98. Крупа Іван.
В. 102. Юшик Стах.
В. 106. Гошко Петро, Суханич Іван.
В. 107. Лехман Йосиф.
В. 135. Колтун Антін.
В. 136. Кулик Ілько.
В. 139. Бурба Петро.
В. 155. Должицька Марія, Должицький Михайло.
В. 167. Галай Марія, Галай Едвард.
В. 191. Дзиндзиристий Панько.
В. 203. Шеремета Теодор, Кіт Іван, Ващишин Теодор.
В. 213. Харнюк Параня, Ямолович Петро.
В. 221. Лемчук Василь.
В. 229. Калакука Параска, Калакука Ольга.
В. 230. Цапяк Татіяна, Токарська Марія, Савчак Катерина, Павлишин Анна, Ковцун Григорій, Періг Олекса.
В. 236. Каськів Марія, Каськів Вас.
В. 238. Музика Петро, Сулинський Юрій.
В. 242. Мазур Григорій.
В. 243. Бутовський Гавриїл.
В. 245. Сіманович Стефан.
В. 251. Козуп Катерина.
В. 274. Лопушанський Михайло.
В. 292. Шпирка Марія, Волкотюк Михайло, Шпирка Петро.
В. 300. Малаховський Стефан.
В. 308. Гладишевський Дмитро.
В. 351. Борак Христина.
В. 370. Гричаник Катерина, Арцішевський Йосиф.
В. 379. Тимків Василь, Воловник Михайло.
В. 385. Пиримибіда Францішка, Пиримибіда Йосиф.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 61. Філевич Михайло, Королевят Дмитро, Цапович Іван, Бобер Михайло, Збалишин Григорій, Коземчак Андрей, Дудинський Никола, Коземчак Анна, Дудинська Сальвина.
В. 66. Глют Василь, Шот Сава Павло.
В. 85. Стецяк Андрей, Пстрак Володимир, Вийванко Прокоп.
В. 95. Козар Титус.
В. 96. Василик Дмитро.
В. 102. Карпинець Лука.
В. 103. Крук Стефан.
В. 109. Александер Йосиф, Лозовський Володислав.
В. 112. Возьна Юлія, Василь Зофія.
В. 170. Кузенька Петро, Деркач Павло.
В. 196. Пикор Варвара.
В. 217. Шкапій Стефан.
В. 219. Климців Дмитро, Білас Іван.
В. 237. Даців Петро, Звіжанський Йосиф, Шуригайло Розалія, Звіжанська Татіяна, Шуригайло Михайло, Даців Анна, Вороньчак Яцко.
В. 241. Гогун Кирило, Крутий Василь, Ковальчук Петро.
В. 248. Волянська Агафія.
В. 249. Драгущак Марія.
В. 288. Крокош Тома, Голінський Маріян.
В. 308. Коробій Іван.
В. 341. Періль Леон, Криженинський Йосиф, Яцишин Василь, Возьний Петро.
В. 388. Федина Пазя.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 7. Кавула Іван.
В. 12. Попадюк Петро.
В. 20. Ногаш Ксеня.
В. 39. Пішко Михайло.
В. 91. Ланчак Михайло.
В. 94. Машталяр Андрей, Машталяр Марія.
В. 96. Василишин Никола.
В. 97. Соломко Іван.
В. 168. Гузар Никола, Пушкар Григорій, Гузар Ксеня, Пушкар Гаська.
В. 206. Бойко Михайло.
В. 217. Луцишин Параньва.
В 235. Добош Іван
В. 263. Бунда Михайло.
В. 270. Павлик —фрозія, Павлик Павло.
В. 283. Єднак Ксеня, Єднак Василь.
В. 301. Новосад Григорій, Новосад Юлія.
В. 318. Кравчишин Никола.
В. 330. Пухир Іван.
В. 341. Васюник Онуфрій.
В. 363. Супик Михайло, Супик Францішка.
В. 365. Камінський Никола.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 1. Герцек Іван, Туханський Андрей, Малиняк Володимир.
В. 11. Хомяк Іван.
В. 18. Ростоцька Марія.
В. 20. Поглод Стефан, Зазуляк Михайло, Мищук Никола, Герман Григ.
В. 23. Баюс Стефан.
В. 27. Зілінський Антін, Зілінський Стах, Вілик Михайло.
В. 28. Починок Зофія, Починок Іван.
В. 36. Гаврись Анастазія.
В. 43. Бабяк Василь.
В. 15. Маер Альберт, Блязловський Тадеуш.
В. 70. Козачок Петро.
В. 73. Малішевський Юрій.
В. 77. Собусь Томаш.
В. 85. Малецька Марія, Лотоцька Марія, Лотоцький Йос., Понко Іван.
В. 87. Боцко Ілько, Мицьо Василь, Сахар Михайло.
В. 93. Походжей Петро.
В. 98. Фік Петро.
В. 99. Скоробогатий Антін.
В. 102. Ластівка Яцко.
В. 106. Максимець Теодор.
В. 107. Ярема Максим.
В. 108. Шугайло Петро, Фрелик Никола, Фрелик Катерина.
В. 109. Литвін Казимир, Литвин Марія.
В. 112. Піх Марія.
В. 116. Скібінська Марія, Скібінський Михайло.
В. 118. Жук В. Іван.
В. 121. Бойко Іван.
В. 137. Мазур Анна.
В. 142. Домитрів Іван, Зелінський Станислав, Гашко Володислав, Думанський Іван.
В. 155. Лайкош Йосиф.
В. 159. Мацінський Іван.
В. 165. Кріль Петро.
В. 166. Міштурак Михайло, Николич Никола.
В. 179. Голик Йосиф.
В. 181. Голубічко Юліян.
В. 182. Дмуховський Іван.
В. 183. Манько Андр., Ганкоский Ів.
В. 196. Бабінский Никола.
В. 201. Сербан Петро.
В. 204. Мигович Никола.
В. 206. Мішанець Павло.
В. 214. Юган Ілько.
В. 217. Бояновський Стефан, Стрилець Михайло, Лехкий Василь.
В. 219. Стахура Гаврило.
В. 221. Матущак Йосафт, Зіньчук Янко.
В. 223. Зомчак Петро.
В. 231. Олійник Василь.
В. 232. Пандрак Антін.
В. 233. Кухарський Стах.
В. 234. Бендек Михайло.
В. 237. Марчишин Бронислава.
В. 239. Ступницький Леон, Береза Ів.
В. 245. Мацуський Іван.
В. 263. Куц Іван.
В. 273. Попів Микита.
В. 276. Стубан Василь, Лень Настуня, Лень Григорій, Федусько Теодор.
В. 286. Гусович Роман.
В. 295. Борович Михайло.
В. 301. Слівинський Никола, Слівинська Анна, Кулич Семен, Зохнюк Катерина, Новосад Яким, Шостак Олекса, Козура Адам, Новосад Юлія.
В. 336. Грабський Дмитро, Фецачен Михайло.
В. 338. Гагатко Петро, Гагатко Мих.
В. 339. Пищальник Юрій.
В. 367. Когут Теодор.
В. 373. Вапенька Катерина.
В. 388. Чижевич Ілько Лесюк Вікт.
В. 392. Ласкевич Стефан.
В. 400. Матвіїв Іван.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ ЛИСТИ (КАРТИ).

В. 29. Челак Михайло.
В. 36. Луцишин Параньва.
В. 38. Кінь Франко.
В. 44. Кравчишин Никола.
В. 98. Касіян Мартин.
В. 104. Пушкар Гаська, Гузар Ксеня, Пушкар Гавриїл, Гузар Никола.
В. 110. Простий Стефан.
В. 120. Прешляк Павло, Прешляк Ева
В. 121. Єднак Василь, Єднак Ксеня.
В. 133. Дармограй Стефан.
В. 147. Камінський Никола.
В. 175. Гарко Антін.
В. 200. Супик Михайло, Супик Францішка.
В. 228. Коцц Катерина, Томко Анна, Міцишин Ева, Погранична Марія, Кузьо Ева, Кош Катерина, Куштала Паранька, Дзюба Анастазія.
В. 258. Ланьчак Мих., Добош Іван.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 12. Русинко Марія.
В. 24. Мацько Марія.
В. 39. Лах Василь.
В. 48. Фітяк Петро.
В. 56. Цьопинський Іван.
В. 69. Зущак Іван.
В. 76. Присташ Єфрозина.
В. 104. Глива Дмитро.
В. 112. Метрик Анна.
В. 146. Захарків Семен.
В. 154. Фринцко Іван.
В. 182. Кость Никола.
В. 215. Янош Фльоріян.
В. 229. Криско Стефан.
В. 320. Грен Блажей.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

В місяци марті 1922 р. було в У. Н. С. повнолітних членів	12.141
В місяци цвітни 1922 р. принято нових членів	76
В місяци цвіти 1922 р. принято наново членів	48
В місяци цвітни 1922 р. принято з переступними листами	29
В місяци цвітни принято з інших кляс обезпечення	8
Разом	12.302
В місяци цвітни 1922 р. суспендовано членів	107
В місяци цвітни 1922 р. взяли переступні листи	29
В місяци цвітни 1922 р. відійшли до інших кляс	8
В місяци цвітни 1922 р. померли	15
Разом	159
З кінцем місяця цвітня 1922 р. У. Н. С. мав повнолітних чл.	12.143

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В клясі D на $100	7
В клясі A на $250	269
В клясі AA на $500	4.005
В клясі B на $750	384
В клясі C на $1000	7.342
В клясі BB на $1500	123
В клясі CC на $2000	13
Разом	12.143

ЗІСТАВЛЕННЄ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ У. Н. СОЮЗА

за місяць цвітень 1922 р.

З кінцем місяця цвітня 1922 р. було в У. Н. Союзі молодечих членів	5.334
В місяци цвітни 1922 р. принято нових	89
В місяци цвітни 1922 р. принято наново	26
В місяци цвітни 1922 р. принято з переступними листами	16
Разом	5.465
В місяци цвітни 1922 р. суспендовано	75
В місяци цвітни 1922 р. відійшли з переступними листами	8
В місяци цвітни 1922 р. померло	3
Разом	86
З кінцем місяця цвітня 1922 р. У. Н. Союз мав молодечих членів	5.379

Зіставленне загальне:

В місяци цвітни 1922 р. У. Н. С. мав повнолітних членів	12.143
В місяци цвітни 1922 р. У. Н. С. мав молодечих членів	5.379
Разом	17.522

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї тісно застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць цвітень 1922 р. як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з інших шричин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягу сего місяця (мая) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли цего не зроблять до кінця місяця мая 1922 р., то в червни 1922 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте) наколи схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і молодечі, котрі в місяци марті 1922 р. взяли переступні листи а еще доси не зголосились до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци маю 1922 р. бо на другий місяць, то є в червню 1922 р. стратилиб всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

С. Ядловський, голов. предс.,
І. Каштанюк, голов. рек. секр.

Українське Інформаційне Бюро, 30 Іст Сема ул., Ню Йорк.

ВЗІРЦІ ТЕЛЕГРАМ НА КОНФЕРЕНЦІЮ В ГЕНУЇ

Понизше подаємо 14 взірців телеграм, з яких можна одну вибрати і вислати в імени українського братства, товариства чи громади на економічну конференцію в Генуї. Як хто знає добре по англійськи, нехай сам уложить телеграму, але так, щоб вона не суперечила другим телеграмам.

Адреса конференції така:

ECONOMIC CONFERENCE
Genoa, Italy.

Ціна каблеграм: Одно слово з Ню Йорку до Генуї коштує 30 центів. Коли висилається телеграму із зазначенням, що має бути вислана до 24 години, то тоді платиться 15½ цента за слово. (З дальших західних міст ціна дорозша).

Взірці телеграм осьтакі:

1.

We implore you to save our kinsmen in East Galicia from hell of Polish tyranny

2.

We beseech you to terminate Polish occupation of Galicia and to define status of this Ukrainian country in accordance with will of people

3.

Eighty-five percentage of population of East Galicia demands freedom from cruel Polish yoke

4.

Save our Ukrainian kinsmen in East Galicia from extermination by Polish occupants

5.

We beg you to remove Polish military tyrants from our Ukrainian motherland East Galicia

6.

Ukrainians of ....respectfully petition Conference to liberate Ukrainian East Galicia from Polish oppression

7.

............thousand Ukrainians of ....entreat Conference to terminate cruel Polish occupation of Ukrainian East Galicia

8.

Ukrainian Society ....respectfully petition Conference to free people of East Galicia from cruel Polish yoke

9.

East Galician question cries for solution STOP Terminate cruel Polish occupation and grant people self determination

10.

Natives of Galicia residing in...... vehemently denounce occupation of their motherland by Polish imperialists and bessech Conference to grant Galician people freedom

11.

Ukrainians of East Galicia are being exterminated by brutal Polish occupation STOP We pray Conference to save them

12.

League of Ukrainian American Citizens of ....respectfully petition Conference to grant Galician people right of self determination

13.

Ukrainian Greek Catholic Congregation of .... implore Conference to save their coreligionists in Galicia from Polish persecution

14.

We respectfully demand settlement of East Galicia question in accordance with will of people immediately concerned

По телеграмі подати підписи про висилку телеграми, повідомити українські і також місцеві англійські газети.

Ukrainian Information Bureau,
30 E. Seventh St., New York City
Юрій Андрейко, управитель.